

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobkyně **I. B.**, bytem P., proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem v Praze 5, Křížová 25 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 31.1.2013 proti rozhodnutí žalované ze dne 16.11.2012 č.j. X o vdovský důchod,

t a k t o :

- I. Žaloba se z a m í t á.
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 31.1.2013 podanou poslední den zákonné lhůty dne 1.2.2013 se žalobkyně domáhá přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 16.11.2012 č.j. X, když požadovala soudní přezkoumání dodržování zákona č. 582/1991 Sb., neboť žádala o zaslání všech podkladů k výpočtu jejího invalidního důchodu a vdovského po manželovi, aby si mohla dát překontrolovat správnost výpočtu, ale neobdržela je; také namítala nevydání rozhodnutí ze dne 31.8.2012 v zákonné lhůtě dle § 85a odst. 2, tj. 90 dnů, když žádost podala 9.5.2012; nebyla jí poskytnuta ani záloha, i když nárok měla od 5.6.2012; rovněž poukázala na to, že do 31.1.2013 neobdržela oznámení o zvýšení dávky (důchodové).

*Napadeným rozhodnutím ze dne 16.11.2012 č.j. X žalovaná zamítla námitky žalobkyně s odůvodněním, že její námitky ze dne 27.9.2012 doručené ČSSZ dne 12.10.2012 nesměřují proti rozhodnutí ze dne 31.8.2012 o přiznání vdovského důchodu, nýbrž směřují proti oznámení o výplatě důchodu poskytnuté žalobkyni nad rámec uvedeného rozhodnutí, jsou tudíž nepřijatelné; žalobkyně nesouhlasila s exekucními srážkami z důchodu, neboť má schváleno insolvenční řízení a žádala o změnu napadeného rozhodnutí a vrácení neprávem sražených částek. Žalovaná v odůvodnění rozhodnutí ze dne 16.11.2012 citovala příslušná ust. § 88 odst. 1 ve spojení s § 3 odst. 3 písm. b) a odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, i § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., **správní řád** (nepřijatelné námitky správní orgán zamítne).*

*Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 25.3.2013 uvedla mimo jiné, že je přesvědčena o nedůvodnosti žaloby, neboť postupovala v souladu se zákonnými předpisy o důchodovém pojištění (zejména zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, dále jen **zákon**), proto navrhla zamítnutí žaloby a dále uvedla rozhodné skutečnosti vztahující se k vyplácenému vdovskému a invalidnímu důchodu žalobkyni.*

Žalobkyně po doručení vyjádření žalované v podání ze dne 24.4.2013 setrvala na žalobě, protože jí nebyly zaslány požadované podklady ke kontrole výpočtů důchodů, jen nějaké vysvětlení v prosinci, jak se to počítá, proto nelze provést správnost výpočtu přiznaných důchodů. Na toto podání žalobkyně reagovala žalovaná dne 17.6.2013 s tím, že neshledala důvody k doplnění vyjádření ze dne 25.3.2013.

Ze zasláního dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně vyplývá, že rozhodnutím ze dne 31.8.2012 byl žalobkyni přiznán dle § 49 odst. 1 písm. a) zákona od 5.6.2012 vdovský důchod 8.204,-Kč (podle § 51 odst. 3 zákona výše procentní výměry vdovského důchodu, na který vznikl znovu nárok podle § 50 odst. 4, nesmí být nižší než procentní výměra vdovského důchodu, která náležela ke dni zániku nároku na tento důchod; proto žalobkyni náleží procentní výměra vdovského důchodu 5.934,-Kč a nikoli 5.711,-Kč) a vyplácený invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně náleží od 5.6.2012 dle § 59 zákona ve výši 1.713,-Kč, celkem 9.917,-Kč měsíčně s odůvodněním, že vzhledem k souběhu nároku na výplatu důchodů náleží dle § 59 odst. 1 zákona vdovský důchod v plné výši (základní i procentní výměra) a uvedený invalidní důchod ve výši poloviny procentní výměry. Napadené rozhodnutí ze dne 16.11.2012 bylo uloženo na poště k vyzvednutí dne 21.11.2012 a dne 4.12.2012 byla obálka s písemností vyzvednuta, ale podpis žalobkyně na dodejce uveden není. Ze založených námitek žalobkyně ze dne 27.9.2012 je zřejmé, že jimi sice napadla údajné rozhodnutí, ale neuvedla bližší údaje (např. datum vydání), pouze nesouhlasila se srážkami z důchodu; rozhodnutí ze dne 31.8.2012 se však týká pouze přiznání vdovského důchodu žalobkyni od 5.6.2012 (viz shora) a kromě výrokové části a odůvodnění bylo uvedeno na jeho konci i poučení (Proti tomuto rozhodnutí lze podat u ČSSZ písemné námitky, a to do 30 dnů ode dne následujícího po dni oznámení tohoto rozhodnutí. O námitkách rozhoduje ČSSZ ...) a též otisk úředního razítka; část „Oznámení o výplatě důchodu“ na konci stránky však již není součástí rozhodnutí ani není rozhodnutím samým, ale je pouhým sdělením pro poživatele důchodu o tom, kdy a v jaké výši mu bude přiznaná dávka vyplácena, tj. v případě žalobkyně vždy 14. dne v měsíci 8.559,-Kč, po srážce 1.358,-Kč, či údaje o doplatku důchodu, jak je tomu i v této věci. Ze založených podání adresovaných žalobkyni ze dne 30.11. a 5.12.2012 vyplývá, že žalovaná odpověděla na stížnost žalobkyně ze dne 29.6.2012 i její žádost o zaslání podkladů. Založeno je i usnesení zdejšího soudu o schválení oddlužení žalobkyně ze dne 20.11.2012, z čehož je naprosto zřejmé, že při vydání rozhodnutí dne 31.8.2012 nemohlo být žalované ještě známo, jelikož v té době nebylo ani vydáno.

Ústního jednání zdejšího soudu dne 27.11.2013 se žalobkyně nezúčastnila, písemně dne 20.11.2013 požádala o odročení jednání z důvodu nemoci (od 14.10.2013 je v pracovní neschopnosti), tudíž soud odročil jednání na 18.12.2013, o čemž ji písemně vyrozuměl. Ani odročeného jednání dne 18.12.2013 v 9.00 hod. se žalobkyně nezúčastnila, soudkyni do zahájení jednání ani v jeho průběhu nebyla doručena žádná omluva žalobkyně, i když soudu byla uvedeného dne v 8.04 hod doručena její písemná žádost o další odročení jednání na únor 2014, ale jelikož v uvedený den byla prováděna v kanceláři zdejšího správního soudnictví výměna nábytku, nebylo proto možno v kanceláři pracovat, byla doručená pošta, tedy i

předmětná písemnost žalobkyně, zpracována až v 10 hod, když jednání po vyhlášení rozsudku skončilo v 9.40 hod; je pouze věcí žalobkyně, že písemnost zaslala soudu až dne 17.12.2013 prostřednictvím České pošty, když údajně dopis od soudu obdržela až 16.12.2013, protože je přestěhována do chráněného bydlení Ledovec (*tuto změnu však žalobkyně soudu předtím nesdělila, takže písemnost jí byla zaslána na původní adresu uvedenou v žalobě*).

Při ústním jednání dne 18.12.2013 uvedl zástupce žalované, že v roce 2010 byly doplatkem vyplaceny žalobkyni důchody pro invaliditu druhého stupně a vdovský důchod, tj. za období od 5.2. do 13.5.2010 a od 14.5. do 14.6.2010; od června 2010 byl proveden souběh vdovského a invalidního důchodu, který trval až do února 2011; od 14.2.2011 do dubna 2011 byl vyplácen invalidní důchod pro druhý stupeň; od května 2011 z tohoto důchodu začala být srážena exekuce (92,-Kč měsíčně); v červnu 2012 byl znovu přiznán vdovský důchod (doplatek od června do září 2012); od září 2012 byl vyplácen souběh obou důchodů v částce 9.917,-Kč a kvůli zvýšení pobíraného důchodu se zvýšila i exekuční srážka na 1.358,-Kč; v současné době je i nadále v souběhu vyplácen vdovský a invalidní důchod ve výši 10.047,-Kč, z něhož je srážena částka 2.654,-Kč, takže důchod vyplácený žalobkyni prostřednictvím České pošty činí 7.393,-Kč měsíčně. Zástupce žalované závěrem navrhl zamítnutí žaloby, jelikož žalobkyně námitkami napadla nikoli rozhodnutí samé ze dne 31.8.2012, ale pouze část „Oznámení o výplatě důchodu“, tedy toliko sdělení pojištěnci o tom, kdy a v jaké výši mu bude přiznaná důchodová dávka vyplácena či údaje o doplatku důchodu; tato informace mohla být zaslána i samostatně, je ale sdělena současně s rozhodnutím, ale nikoli před poučením, jímž je vlastně rozhodnutí ukončeno, ale až za poučením i otisku úředního razítka, tudíž již není součástí rozhodnutí, proto je i nazvána „Oznámení o výplatě důchodu“.

V souladu s § 88 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění platném od 1.1.2010 je smyslem námitkového řízení přezkoumat rozhodnutí správního orgánu tak, aby na konkrétní nesouhlas a námitky účastníka řízení byla dána zcela přesvědčivá, srozumitelná a jasná odpověď formou správního aktu a vyjasnění toho, jakým způsobem k předmětnému rozhodnutí správní orgán dospěl, což v dané věci však není. Pokud účastník řízení, tj. žalobce, nezjistí z rozhodnutí jeho důvody, nemůže se proti němu účinně bránit a celé další řízení - správní i následné soudní - po podání žaloby pak postrádá svůj primární význam. Dle § 88 odst. 3 zákona č. 582/1991 Sb. námitky se podávají orgánu sociálního zabezpečení, který rozhodnutí vydal; námitky musí obsahovat stejné náležitosti jako odvolání podané podle § 82 správního řádu.

Podle § 82 odst. 1, 2 zákona č. 500/2004 Sb. (dále jen **správní řád**) lze odvoláním napadnout výrokovou část rozhodnutí, jednotlivý výrok nebo jeho vedlejší ustanovení; odvolání jen proti odůvodnění rozhodnutí je nepřípustné. Odvolání musí mít náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 a musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Není-li v odvolání uvedeno, v jakém rozsahu odvolatel rozhodnutí napadá, platí, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí.

Soud ještě připomíná, že podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění, soudní řád správní (dále jen **s.ř.s.**), při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k 16.11.2012*.

Žalobkyně se domáhá zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 16.11.2012 z důvodů

uvedených v žalobě, soud však nemohl vyhovět žalobě s ohledem na zjištěné skutečnosti. Žaloba žalobkyně nebyla shledána důvodnou, neboť žalobní body se míjejí s obsahem napadeného rozhodnutí a žalovaná rozhodla o zamítnutí námitek ze dne 27.9.2012 v souladu se zákonem dne 16.11.2012, když jimi žalobkyně nenapadla rozhodnutí o přiznání vdovského důchodu ze dne 31.8.2012, ale pouhé sdělení žalované v části „Oznámení o výplatě důchodu“, jež není součástí rozhodnutí, ale pouhou informací pro pojištěnce o datu a výši výplaty důchodu a zúčtování jeho doplateků, ale nejedná se o rozhodnutí samé, proto proti němu nelze podat opravný prostředek, tj. námitky, tudíž ČSSZ rozhodla dle s příslušných zákonů (zákon č. 582/1991 Sb. a č. 500/2004 Sb.). Rovněž z obsahu dávkového spisu vyplývá, že žalovaná s žalobkyní písemně komunikovala ohledně obsahu jejích námitek; předmětem tohoto řízení je pouze rozhodnutí ze dne 16.11.2012, není jím ani doba od podání žádosti žalobkyně o vdovský důchod do vydání rozhodnutí o této žádosti, ani nezaslání podkladů (žalobkyní požadované podklady nebyly blíže specifikovány). Soud ještě připomíná, že žalovaná musela respektovat jí zasláné exekuční příkazy/tituly do doby, než jí bylo doručeno rozhodnutí zdejšího soudu o oddlužení žalobkyně dne 27.11.2012, proto až od prosince 2012 mohlo být podle něho postupováno, ale nikoli před tímto datem.

Krajský soud v Plzni ze shora uvedených důvodů proto žalobě žalobkyně nepřisvědčil a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s., ve kterém je uvedeno, že soud zamítne žalobu, není-li důvodná (výrok I. rozsudku). Soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 16.11.2012 shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu, když žalobkyně nepodala námitky proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 31.8.2012, žalovaná tudíž postupovala v souladu s příslušnými citovanými zákonnými ustanoveními, když napadeným rozhodnutím námitky žalobkyně zamítl.

Žalobkyně ve věci neměla úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (výrok II. rozsudku).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 18. prosince 2013

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně